

Steinke: Det betragter jeg efter den højtærede Justitsministers sidste Udtalelser ogsaa som ganske overflødig.

Malchau: Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Justitsministers Bemærkninger til mig udtale, at jeg byggede mit Haab om, at Ejendomsæglerens Virksomhed vilde blive taget op til Behandling ved den forestaaende Revision af denne Lov, paa Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori der siges, at der endvidere forestaar nødvendige Forhandlinger med Handelsministeriet vedrørende eventuel Indføjelse i Loven af særlige Bestemmelser om uautoriserede Ejendomsægleres Virksomhed. Jeg kan derfor i hvert Fald konstatere, at der er saadanne Forhandlinger i Gang i Øjeblikket, og jeg haaber ogsaa, at disse Forhandlinger vil føre til et tilfredsstillende Resultat.

Justitsministeren (Elmqvist): Maa jeg have Lov til at sige, at der staar „eventuel“. Jeg har altsaa kun villet forhindre, at det ærede Medlem skulde mene, at der i disse Udtalelser laa, at vi var bundet til at komme med Ændringer paa dette Omraade. Jeg synes, det er mest ærligt at sige det, da jeg personlig har megen Betænkelighed ved det, men vi overvejer videre.

Hvad angaar de to Ministerier, maa jeg sige, at hvis der skulde anføres nogen Grund til, at det ikke har været muligt at foretage Revisionen, saa har Handelsministeriet i høj Grad — i høj Grad — den Undskyldning, at man ogsaa der har været meget stærkt overbebyrdet med Arbejde i de sidste halvandet Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 281 af 30. Juni 1922 om Kirkers Bestyrelse m. m., saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 110 af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2979; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 381).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa de to følgende Sager paa Dagsordenen omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Thomsen: Om de tre kirkelige Love, som af den højtærede Kirkeminister her er foreslaaet revideret, gælder det, at de alle stammer fra 1922 og endda med samme Tilblivelsesdato, den 30. Juni. Alle har de ogsaa gennemgaaet en Revision i 1924, ved hvilken Lejlighed der blev foretaget enkelte, men ikke videre omfattende eller indgribende Ændringer.

De Ændringer, der nu foreslaas til de tre Love, er ikke for nogens Vedkommende af særlig omfattende Art, ej heller af indgribende Betydning. Nogle af Ændringerne er Smaaforandringer, som findes formaaltjenlige, fordi Tidens Krav er kommet visse af Lovenes Bestemmelser noget paa Afstand, andre har deres Begrundelse i allerede af Administrationen indført Praxis, og atter andre bringer Lovene i Overensstemmelse med Forandringer, der er foretaget i andre Love om kirkelige Forhold — særlig de to kirkelige Lønningslove af 12. Juli 1946. Endelig rummer Lovforslagene en Del rent formelle Ændringer.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger om de enkelte Lovforslag. Lovforslaget om Ændringer i Loven om Kirkers Bestyrelse m. m. omfatter kun 3 Paragraffer. Den første indeholder 15 nummererede Ændringer, den anden Paragraf bemyndiger Kirkeministeren til at lade Loven optrykke med saavel Ændringerne fra 1924 som med dem, der nu vil blive vedtaget — en saare praktisk og derfor anbefalelsesværdig Foranstaltning. Den tredje Paragraf fastsætter Lovens Ikrafttrædelsesdato til 1. April 1947.

Hvad angaar de enkelte Ændringer, skal jeg blot nævne, at det efter § 9 bliver en Pligt — i Stedet for, at det nu som Regel skal ske — for alle Menighedsraadene at lade udarbejde og faa godkendt Regulativ for Ansættelse, Afskedigelse og andre Tjenesteforhold, der vedrører Kordegn, Organist, Graver, Ringer og andre Kirkebetjente. Dertil er kun at sige, at efter min Formening er korte og klare Regulativer, der indeholder Oplysninger om de faktiske Forhold, altid af det gode, men disse bør mindst muligt blande sig i den enkeltes personlige Forhold til andre og til Helheden. Dersom dette skete, kunde jeg ikke anbefale et saadant Regulativ.

Ændring Nr. 7 ændrer Bestemmelsen i Lovens § 14, Stk. 3, saaledes, at Provstiudvalget herefter for de Kirkers Vedkommende, der overgaar til Selveje efter Tiendens Afløsning, kan godkende en Ligning paa Menig-